

Nr 212.

Av herr **Lindhagen**, *angående officiell folkomröstning i avrustningsfrågan.*

Folkriksdagens av år 1932 uttalande om officiell folkomröstning i avrustningsfrågan lyder:

»Parlamentarismen skänker folket valrätt. Den valde förtroendemannen skall sedan taga ställning till frågorna.

I vanskliga ögonblick av en nations liv faller dock tillrättaläggandet ofta avsevärt framåt blott under påverkan av meningarna från folkdjupet. Folkinställningen i livssaker bör sålunda utrönas och gå före det slutliga avgörandet.

I åtskilliga länder och däribland Sverige har därför medgivits rådgivande allmän folkomröstning i viktiga ärenden. I Norden har den kommit till användning företrädesvis i nykterhetsfrågan. Kampen inom folksjälén i avrustningsfrågan är en lika betydelsefull angelägenhet.

Vi känna, vilka åskådningar i avrustningsfrågan som brottas inom svenska folket. Krigets upplevelser och efterverkningar ha ytterligare särpräglat dem. Motsättningarna just nu mellan Genève och Shanghai ha fördjupat dem. Men man fruktar mångenstädes på höjderna folkmassornas maktspråk.

Av nämnda bevekelsegrunder fordrar mötet, att allmän folkomröstning anställes i avrustningsfrågan mellan de kända skiftande meningarna inom nationen, exempelvis enligt följande formulering:

för bibehållande av en stark härordning efter svenska förhållanden,

för en starkt nedskuren härordning, eller

för en fullständig nationell (separat) svensk avrustning i anslutning till fredsslutets nationella avrustningar med bibehållande allenast av en ordningsmakt.»

I detta ämne ha före 1932 väckts framställningar i riksdagen.

Med åberopande av sakens natur, folkriksdagens uttalande och nämnda motioner hemställes,

att riksdagen ville hos regeringen begära initiativ till överenskommelser med folkförbundets medlemmar och andra främmande makter eller vissa av dem om samverkan för en officiell folkomröstning inom staterna i avrustningsfrågan.

I brist ännu på ett riksdagens utrikesutskott anhålles, att motionen grundlagsenligt remitteras till konstitutionsutskottet.

Stockholm den 21 januari 1933.

Carl Lindhagen.